

ANI HASHEM - Moshe Rabeinu's mission for Am Yisrael

A. Moshe Rabeinu's question: Shmot 4:1-4

שמות פרק ד א וַיַּעַן מֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר, וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינּוּ לִי, וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקִלִּי: כִּי יֹאמְרוּ, לֹא-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה. ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מֵה-זֶה בִּידְדְךָ; וַיֹּאמֶר, מַטָּה. ג וַיֹּאמֶר הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה, וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ; וַיִּגַּס מֹשֶׁה, מִפָּנָיו.

Compare 7:9-

ח וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. ט כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פְּרַעַה לֵאמֹר, וַתִּנּוּ לָכֶם מוֹפֵת; וַאֲמַרְתֶּם אֶל-אַהֲרֹן, קַח אֶת-מַטְּךָ וְהַשְׁלַךְ לִפְנֵי-פְרַעַה--יְהִי לְתַנּוּן.

B. God's second commandment in Shmot 6:2-9 [Va'era]

ב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אֲנִי יְהוָה:

ג וְאָרָא אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי - וְשָׁמִי יְהוָה לֹא נִוְדַעְתִּי

לָהֶם: ד וְגַם הִקְמַתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּם לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ

מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ: ה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבֹדִים אִתְּם וְאָזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי:

ו לָכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה

● וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם

● וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדֹתֶם

● וְגִאֲלַתִּי אֶתְכֶם בְּזִרְוֹעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:

● וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם:

● וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ: אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת-יָדִי לָתֵת אֹתָהּ

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִזְרָשָׁה אֲנִי יְהוָה:

ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן - אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה :

C. The parallel source from Yechezkel chapter 20

יחזקאל פרק כ

א וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית, בַּחֲמִשִּׁי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ, בָּאוּ אַנְשִׁים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה; וַיֵּשְׁבוּ, לִפְנֵי.

ב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר .ג בֶּן-אָדָם, דַּבֵּר אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, הַלְדַרְשׁ אֹתִי, אַתֶּם בָּאִים: חִי-אֲנִי אִם-אֲדַרְשׁ לָכֶם, נָא אֲדֹנָי יְהוִה .ד הִתְשַׁפֵּט אַתֶּם, הִתְשַׁפֹּט בֶּן-אָדָם: אֶת-תּוֹעֵבַת אֲבוֹתֵךְם, הוֹדִיעִים.

ה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם, כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, בְּיוֹם בְּחָרִי בְיִשְׂרָאֵל, וְאָשָׂא יָדַי לְזַרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְאָשָׂא יָדַי לָהֶם לֵאמֹר, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם .ו בְּיוֹם הַהוּא, נִשְׂאֹתִי יָדַי לָהֶם, לְהוֹצִיאֵם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶל-אֶרֶץ אֲשֶׁר-תִּתְּרֵנִי לָהֶם, זִבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ--עֲבִי הִיא, לְכָל-הָאֲרָצוֹת.

ז וְאָמַר אֲלֵהֶם, אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ, וּבְגָלוּלֵי מִצְרַיִם, אֶל-תִּטְמְאוּ: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

ח וַיִּמְרוּ-בִּי, וְלֹא אָבוּ לְשָׁמַע אֵלַי--אִישׁ אֶת-שִׁקּוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ, וְאֶת-גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ; וְאָמַר לְשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם, לְכַלּוֹת אֶפְרַיִם בָּהֶם, בְּתוֹךְ, אֶרֶץ מִצְרַיִם .ט וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שָׁמַי, לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הֵמָּה בְּתוֹכְכֶם--אֲשֶׁר נֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם, לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם...

D. What was so bad about Egyptian culture- Vayikra 18

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. ג כִּמְעַשֵׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יֹשְׁבֵתֶם-בָּהּ, לֹא תַעֲשׂוּ; וְכִמְעַשֵׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה, לֹא תַעֲשׂוּ... .

כד אֶל-תִּטְמְאוּ, בְּכָל-אֵלֶּה: כִּי בְכָל-אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר-אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם.

E. The Seforno's explanation, what enabled enslavement

ספורנו, שמות פרק א

פסוק א אלה. הנזכרים בכאן היו ראויים להודע בשם, כי כל אחד מהם ראוי להיות נחשב איש על שמו ...

ואלה כל ימי חייהם היו למאורות, ולא יצא הדור לתרבות רעה. אמנם אחרי מותם, לא היו הצדיקים שבבניהם כל כך חשובים, בעיני אלהים ואדם.

פסוק ו וכל הדור ההוא.

כל שבועים נפש, שלא בא הדור לקלוקול גמור כל ימיהם.

פסוק ז פרו וישרצו.

ואחר שמתו כל שבועים נפש נטו לדרכי שרצים, שרצים לבאר שחת.

פסוק יג ויעבדו.

כשראו אותם מבזים עצמם לפעלה פחותה שמו אותם לעבדים, וזה כפי מה שהיו מוסיפים חטאת על חטאת (ע"פ ישעיה ל, א) כן אבדה עצתם...

פסוק יד וימרו את חייהם.

כאשר הוסיפו לחטא בדעות ובמעשים, כמו שהעיד הנביא באמרו "וימרו בי ולא אבו לשמע אלי, איש שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו, ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים" (יחזקאל כ, ח),

וכן היתה יד צריהם עליהם הלוח וקשה